

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Terra pro Dea stultè adorata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Pfal. 4. 3.

Surgunt in altum turres? tantò profundius cadunt. Florent, gaudent, jubilent pagi, arces, vrbes? Sed ecce, vno terræ hiatus hauriuntur, sepeliuntur, in cinerè rediguntur. Sic opes, sic honores, sic voluptates, sic ipsi homines euanescunt. Ergo, *filij hominū vsquequæ grani corde? vt quid diligitis vanitatem, & queritis mendaciū?* Paradisum peccato primi parentis amisistis, in terris; pater mendacij vos decipit, si quis iam vobis, hic Paradisum promittit.

II.

Paul. Venet.
lib. 1. cap. 28.
Orient. hist.

In Persidis regno tyrannus quidam, Alaodinus dictus, vt memorat Paulus Venerus, Muletam regionem occupauit, multosque sicarios, quos Assassinos vocant, hoc astu sibi adiunxit. In valle quadam amoenissima, & præruptis cincta montibus, paradysum omni deliciarum genere, qualem suis Machometes promittebat, instruxit. In faucibus, per quas solus patebat aditus, arcem extruxit munitissimam, ne cui accedendi potestas esset, præterquam conscijs. Affirmabat interim, se claues Machometici paradisi habere, & potione soporifera clam oblata, dormientes in eum locum deferendos curabat. Experrecti cum omnibus delicijs affatim fruerentur, reuera, se in paradiso esse credebant. At præstigiator ille, capta opportunitate, medicato poculo sopitos rursus extra paradysum efferebat, eos ad omnia, quæ imperaret patranda, paratissimos postea habebat; quippe de paradiso, si Principi obedirent, securissimos. Hac arte non paucos Christianorum Principum insidijs circumuentos, oppressit. Tandem An. M. CC. LXII. Allaris rex Tartarorum senem hunc in paradiso, triennali obsidione, ad deditiõnem, fame compulit; locum aboleri, & assecclas omnes interimi iussit. Talem paradysum fingit, & proponit multis, in terra, Stygius Alastor. Sed reuera, *velut somnium auolans non inuenitur, transiet, sicut visio nocturna.* Et tamen hoc somno tam multos fallit; vt ad nulum habeant obedientes. Ita terram illis & terrena deprædicat, vt non tantum *adhæreat pavimento anima* eorum, sed vt in ea se præcipites etiam perdere non dubitent, more M. Curtij, cum equo in cauerenam insipientis, ibi, vbi in ingentem sinum, Romæ terræ labes confederat.

Iob. 20. 8.

Pfal. 118.

III.

Quid enim non faciunt homines, pro terra, quam paradysum esse, sibi imaginantur? pro terra litigant, duellant, digladiantur.

diantur, bellantur; fidem, omnia sacra. Deum ipsum abjurant, cacodæmonem adorant. Immò tanti illis est terra, vt præ ea cælum nolint: vt terram ipsam, tanquam Deam habeant, colantq; Ita enim Artaxerxes Persarum rex, pro vxoris salute, Terræ votum faciens, se illam, attacha humo, solenni prece, adoraturum promisit. Quin, teste Tacito, Germanorum populi, Reudigni, & Auiones, & Angli, & Varini, & Eudotes, & Suardones, & Nuithones, in commune HERTHV. id est, Terram matrem colunt, eamq; interuenire rebus hominum, inuehi populis arbitrantur. Est in Insula Oceani Castum nemus: dicatum in eo vehiculum veste contectum, attingere vni Sacerdoti concessum. Is adesse penetrati Deam intelligit, vestamq; bubus feminis, multa cum veneratione, prosequitur. Lati tunc dies, festi loca, quacumq; aduentu hospitiq; dignatur. Non bella ineunt, non arma sumunt, clausum omne ferrum, pax & quies tunc tantum nota, tunc tantum amata: donec idem Sacerdos satiatam conuersatione mortalium deam templo reddat. Mox vehiculum & vestes, & si credere velis, numen ipsum secreto lacu abluitur. Serui ministrant, quos statim idem lacus haurit. Arcanus hinc terror, sanctaq; ignorantia, quid sit illud, quod tantum perituri vident. Hæc veteres Germani fecere. Ridemus veteres, & imitamur. Stultos Persas vocamus, nec nos ipsi, in terra adoranda, sumus sapientiores. Terram adorant, quisquis pro focus plus contendit, quàm pro aris. Terram adorant, quisquis sibi ipse manus osculatur. Terram adorant, quicumque aurum, argentum, æs proprium & alienum in summis curis habet.

Alex. lib. 3.
cap. 22. post
Plutarch.
Tacit. de
morib. Ger-
manor.

Et quid est terra? quid hæc omnia in terris? pro quibus sudamus, laboramus, nauigamus, cælum ipsum Orco commutamus? nos ipsos perdimus? & vendimus æternam felicitatem? Caduca, fluxa, vana omnia. Quid enim cuiquã satis tutum videri potest, si mūdus ipse cōcutitur, & partes eius solidissima labant? ait homo Ethnicus; si quod vnum immobile est in illo, fixumq;, vt cuncta in se intenta sustineat, fluctuat: si quod proprium habet terra, perdidit, stare: vbi tandem resident metus nostri? Quod corpora receptaculum inuenient? quos olicita confugient. si ab imo metus nascitur, & funditus trahitur? Consternatio omnium est, vbi tecta crepuere, & ruina signa dedit: tunc præceps quisq; se proripit, & penates suos deserit, ac se publice

Senec. lib. 6.
nat. qq. 61

IV.

Kk 3

credit.